

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 368 - ANY XXXI - Octubre 1994

Almanac

R. Bernaus

OCTUBRE: Mes de 31 dies, desè de l'any del calendari gregorià.

Som a la tardor i els dies s'escurcen poc a poc:

- El dia 1 el sol surt a les 5h 47m, i es pon a les 5h 34m
- El dia 31 el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 4h 48m

El dia 23 el sol entra a la constel·lació d'ESCORPÍ.

Les fases de la Lluna:

- Lluna nova ● el dia 5 a les 3h 55m
- Quart creixent ◐ el dia 11 a les 19h 17m
- Lluna plena ○ el dia 19 a les 12h 18m
- Quart minvant ◑ el dia 27 a les 16h 44m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Durant aquest mes no hi ha cap festa assenyalada ni cap dia remarcable, és el més trist i pobre en costums festius de l'any. Comentem, però, algunes dates:

Dia 2: Els Sants Àngels Custodis. Antigament creia la gent que l'àngel de la guarda té el diable lligat amb cadenes i que el dia d'avui fa festa i el deixa anar. Per aquesta raó hom creu que avui és el dia més nefast de l'any i que cal evitar fer coses molt importants puix segur que el diable les esguerra. Avui també era el dia més escaient per aquells que volien entrar en contacte amb el dimoni. Tal dia com avui el maligne es complau amagant i fent perdre les coses. Per trobar-les cal lligar una corda a la pota d'un moble mentre es diu:

*"Dimoni malvat, una pota t'he lligat,
perquè tornis allò que m'has amagat".*

Dia 4: Sant Francesc d'Assís, que l'any 1209 va fundar l'orde mendicant dels franciscans.

Dia 7: La Mare de Déu del Roser, coneguda com "el roser de tot el món" per diferenciar-la de la mateixa festa que se celebra a primers de maig. Va ser instituida arran de la victòria de les forces cristianes damunt dels turcs a la batalla de Lepant el 1571.

Dies 8 i 9 (?): FIRA DEL TORRÓ A AGRAMUNT.

Dia 12: La Mare de Déu del Pilar.

Dia 15: Santa Teresa de Jesús.

L'octubre és un mes molt important a la vida de pagès, acaba la verema i comença la sembra dels cereals:

*Octubre finit, Quan l'octubre és arribat,
raïm recollit. sembra el sègol, l'ordi i el blat.*

Els ramats que havien anat a passar l'estiu a muntanya, baixaven a cercar els climes més benignes de la terra baixa. També és quan creix la llana a les ovelles:

*Si l'octubre mai venia
al món llana no hi hauria.*

Les pedres del llamp: Durant les primeres setmanes de tardor és freqüent que es produeixin tempestes acompanyades de llamps i trons. Era creença popular que el llamp era engendrat per una pedra que cau a terra simultàniament amb l'espetec del tro: és "la pedra del llamp", i hom té com a tals les destrals de pedra polida del neolític. Aquesta, en caure, s'enfonsa sota terra set canes (uns 12 metres), però immediatament comença a ascendir a la velocitat d'una cana l'any. Si aquestes pedres es porten damunt, a més de guardar del llamp, donen felicitat i salven de morir fora teulada, de l'atac de bèsties, de feres i de lladres i traïdors. Perquè mantinguin el seu poder benefactor aquestes pedres han de ser trobades, regalades o robades; mai comprades.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

Per guarir els brians que amb la tardor omplien la pell de grans i petits, els nostres avis no feien servir pomades, resaven aquesta oració:

ORACIÓ PER A CURAR UN BRIÀ

*"Brià cavaller
mala fi puguis fer;
tu ben fart,
jo ben dejú,
mala fi
puguis fer tu".*

(En el moment que es resava l'oració s'havia d'untar el brià amb saliva dejuna, tot fent-hi 9 creus).

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■■■■

Demografia

(Mes de setembre de 1994)

NAIXEMENTS

Ricard Boncompte i Fernández	dia 30 d'agost
Meritxell Cots i Farré	dia 30 "
Julià Solé i Miralles	dia 2 setbre.
Arnau Padullés i Moreno	dia 8 "
Cristina Sánchez i Plaza	dia 14 "
Jasmina Vilanou i Riba	dia 27 "
Eduard Eroles i Guixé	dia 27 "
Mònica Marquilles i Canela	dia 28 "

MATRIMONIS

Jaume Domingo i Aixalà i Maria-Teresa Vila i Pujol	dia 3
Jordi Artigues i Darbra i Maria del Mar Novell i Regué	dia 10
Jordi Coma i Aldomà i Gina Cases i Teruel	dia 10
Jordi Novau i Vilanova i Fermina Villalba i Fernández	dia 10
Benet Camats i Llagunes i Roser Penella i Amigó	dia 18

DEFUNCIONS

Victòria Sala i Prat	62 anys, dia 14
----------------------	-----------------

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL SETEMBRE

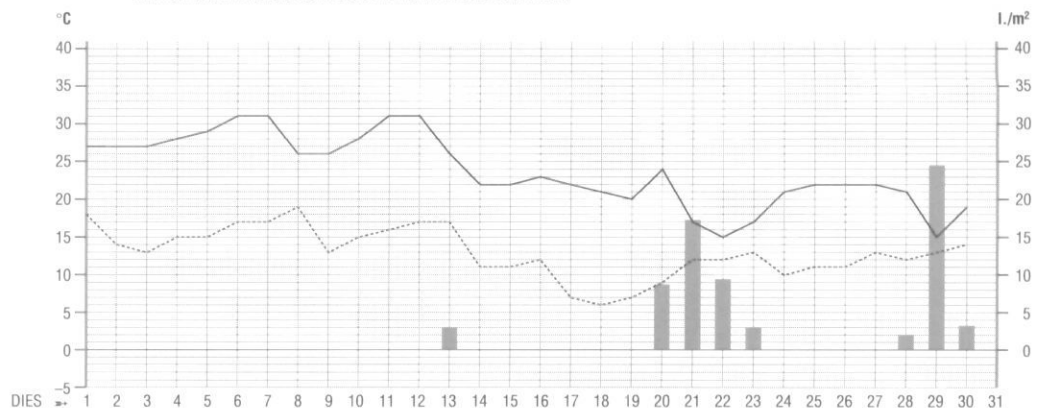
Dia 12	Inapreciable
Dia 13	3'0 l./m ²
Dia 20	8'8 l./m ²
Dia 21	13'2 l./m ²
Dia 22	17'3 l./m ²
Dia 23	9'5 l./m ²
Dia 28	2'0 l./m ²
Dia 29	24'6 l./m ²
Dia 30	3'2 l./m ²
TOTAL	81'6 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL SETEMBRE

Màxima del mes	31°, dies 6, 7, 11 i 12
Mínima del mes	6°, dia 18
Oscil·lació extrema mensual	25°
Mitja de les màximes	23'766°
Mitja de les mínimes	13°
Mitja de les mitjanes	18'383°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE SETEMBRE

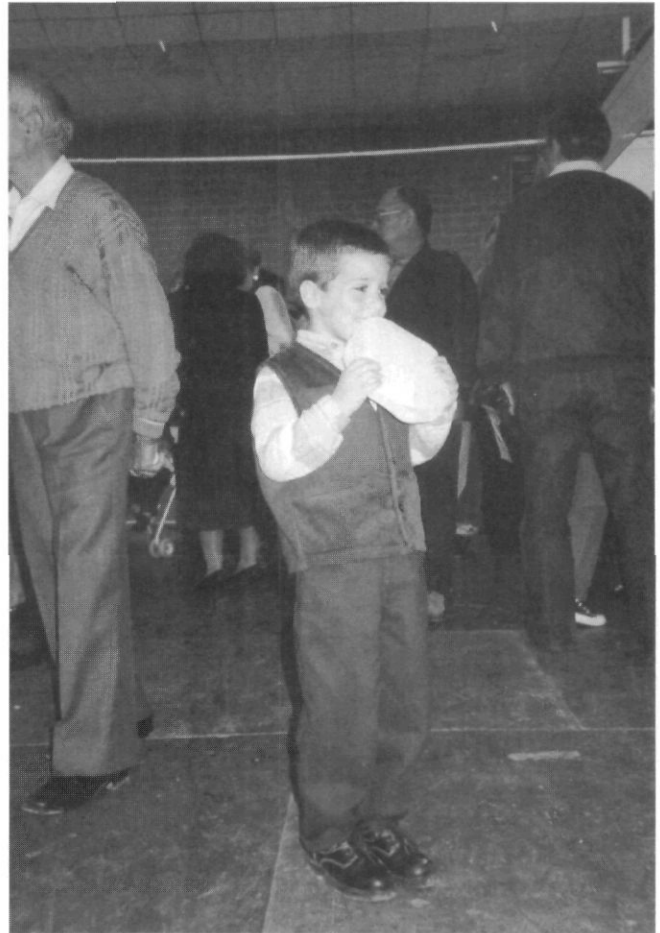
Fets del mes

Text i fotos: Josep Bertran

La Fira del Torró continua creixent

La sisena edició de la Fira del Torró prosseguí amb el ritme creixent de les anteriors malgrat la pluja del diumenge.

La Fira agramuntina celebrada durant el dies 8 i 9 d'octubre va ser la més concorreguda de totes les edicions realitzades fins ara tant en el nombre d'expositors com en públic. La pluja que caigué a partir del migdia del diumenge va interrompre el ritme de visitants que el dissabte va ser molt superior al dels altres anys. També els expositors van vendre més durant aquests dies segons una petita enquesta. Llàstima de la pluja. Malgrat aquesta s'ha comprovat que el públic i els expositors en volem. Cal tenir-ho present i cuidar-ho com cal.

Petits i grans disfrutaren de la Fira del Torró.

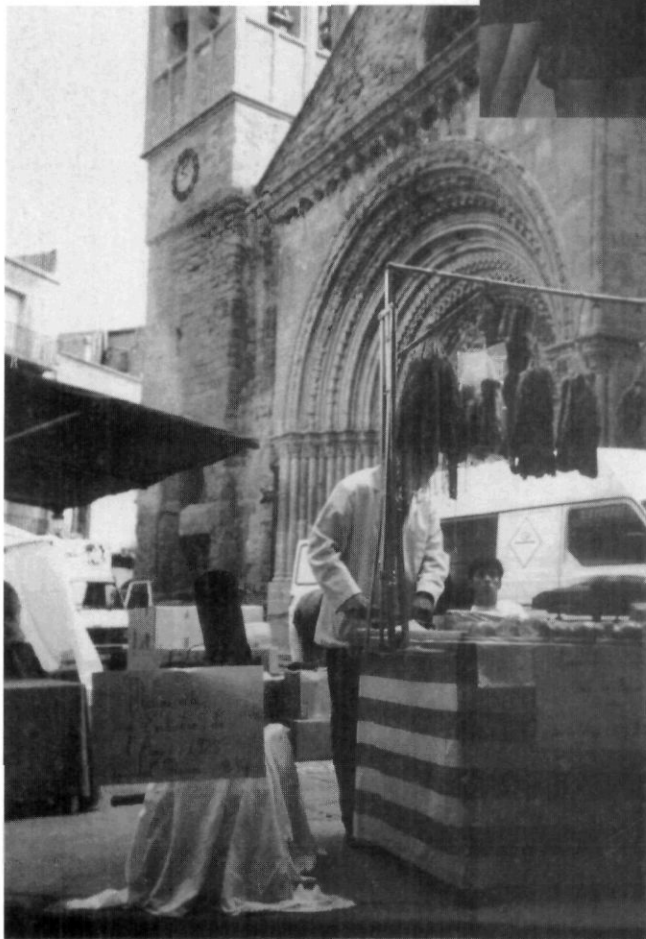
Els torronaires durant l'ofrena.

La inauguració va ser presidida pel Conseller d'Agricultura de la Generalitat, Francesc Xavier Marimon acompanyat per part del consistori agramuntí, alcaldes de la comarca, el president del Consell Comarcal de l'Urgell i altres polítics.

El conseller Marimon talla la cinta protocolària.

El recinte de les firetes d'artesanía s'allargà més enllà de la plaça de l'Església.

El recinte firal era molt més llarg enguany, les paradetes de l'artesanía i altres productes arribaven fins a mig carrer de Sant Joan i la Baixada del Mercadal. Hi havia productes de tota mena encara que els més abundants eren els del ram de l'alimentació.

La plaça del Pou era plena de cotxes nous i de segona mà. Els primers ocupaven la plaça, pròpiament dita, mentre que els segons eren situats a l'avinguda de Catalunya. Cal destacar també la presència molt nombrosa d'atraccions firals que ocupaven gran part de la Fondandana. Segurament hi contribuí la no coincidència de la nostra fira amb altres certàmens propers.

La plaça del Pou acollí els vehicles nous i d'ocasió.

El Pavelló i la Carpa de la Diputació estaven ocupats per una seixantena d'estands entre els torronaires, que com sempre ocupen la zona central amb els de la xocolata, y nombrosos comerços i indústries que enguany eren més colla. L'ajuntament té la intenció de potenciar aquesta presència local.

El públic omplí els pavellons de la fira.

La nostra revista acudí, com altres entitats, a donar suport a la Fira del Torró.

Entitats i institucions també eren presents a la Fira: Ajuntament, Consell Comarcal, Diputació, Bombers, Creu Roja, Ràdio Sió, Unió de Pagesos, Unió de Botiguers, entre altres. SIÓ, com l'any passat també acudí a la Fira. Una de les novetats va ser la guarderia infantil ubicada en els locals de la Creu Roja.

Per primera vegada es va fer una promoció publicitària per mitjà de la televisió. L'Ajuntament va encarregar a l'empresa IMAGIN 100 TV un vídeo sobre la nostra vila i un vídeo publicitari per promocionar la VI edició de la fira per un import de 538.200 pessetes.

El vídeo de promoció, de 20 segons de durada, es va passar per les desconnexions de TV3 durant els dies 3, 4, 5, 6 i 7 d'octubre al preu de 30.000 pessetes cada spot emès. En general va ser de l'agrat dels agramentins segons les opinions captades. Durant els dies de la Fira el reportatge es pogué veure a l'estand de l'Ajuntament.

Els torrons i l'art són ja dos exponents de la nostra Vila.

El diumenge al matí va visitar la Fira el Governador Civil de Lleida, Jordi Carbonell que acompanyat de l'Alcalde, Josep Huguet i del regidor socialista, Ramon Espinal, recorregué els dos pavellons. El Governador havia participat abans en una reunió amb els alcaldes i regidors socialistes de l'Urgell per estudiar les properes eleccions municipals. Sobre Agramunt, Miquel Aguilà, es mostrà segur de guanyar-les, segons explicà a la nostra revista.

L'Alcalde, Governador i Regidor fent un tast de torrons.

La Fira es clogué a quarts de nou del vespre del diumenge amb l'assistència del President de la Diputació, Josep Grau i la presència dels alcaldes de la comarca de l'Urgell i d'altres poblacions veïnes i el president del Consell Comarcal de l'Urgell. Malgrat la pluja es respirava un aire optimista durant l'acte en el decurs del qual es repartí, entre els expositors, una agenda de record.

El President de la Diputació lliura els obsequis als expositors.

LA COBLA JOVENÍVOLA ACTUÀ A ALEMANYA I BARCELONA

El grup agramuntí participà en una trobada de joves músics a Alemanya i a les Festes de la Mercè de Barcelona.

La cobla Jovenívola d'Agramunt va viatjar des del 15 al 23 de setembre a Alemanya per participar en una trobada de joves músics europeus. Aquesta tingué lloc a l'estat de Baden-Württemberg realitzant un total de cinc concerts a les ciutats de Hockenheim, Wiesloch, Schwetzingen i Tübingen. La cobla va presentar un ampli ventall de les possibilitats musicals d'una cobla i per demostrar la seva versalitat interpretà

La Cobla actuant a Alemanya.

sardanes, sardanoves, balls vuitcentistes i música ballable.

Durant les festes de la Mercè de Barcelona la Cobla actuà amb Santi Arisa i la seva Tribu davant milers de persones

que omplien el Port Vell. A la tarda interpretaren sardanoves i en la sessió de la nit ho feren amb jazz i altres tipus de música moderna. Els mateixos tenien previst actuar a la ciutat comtal en el

marc de l'Expocultura que organitzà el Departament de Cultura de la Generalitat i que va ser una gran mostra de la varietat cultural, en tots els àmbits, de Catalunya.

ACCIDENTS I FETS DIVERSOS

Agramunt continua amb la mala ratxa d'accidents que començà a la primavera i continua a la tardor.

La veïna d'Agramunt, Victòria Sala i Prat de 62 anys d'edat va morir el dia 14 del mes de setembre com a conseqüència de l'enxarxat d'un cotxe a l'avinguda d'Àngel Guimerà. Malgrat que va ser atesa ràpidament per la Creu Roja local va morir a causa de les greus ferides que patia. En aquesta mateixa via urbana hi hagué un altre accident el dia tres d'octubre on també hi estigueren involucrats un vianant, en aquest cas un menor, i un automòbil. En aquesta ocasió els fets no foren tan greus.

També el dia 3 d'octubre i a quarts de 10 del matí es produí un incendi en el segon pis de l'immoble número 12 del carrer Sió. En el moment d'incendiar-se la vivenda, hi havia tres menors i el pare. La ràpida intervenció dels bombers d'Agramunt evità que el foc agafés més proporcions. Els danys foren quantiosos i afectaren especialment dues estances del pis. Les causes del foc podrien ser un contacte elèctric de l'aparell del

L'acció dels bombers fou decisiva per controlar l'incendi.

televisor que propagà el foc en una cortina i d'allí a la resta de la cambra.

En tancar l'edició arriba la notícia de

la mort, en accident de circulació, del jove agramuntí Francesc Sementé i Querolt de 21 anys.

TRADI-SIÓ

Agramunt acull durant el mes d'octubre un cicle de música tradicional i popular.

Organitzat pel grup "Lo Carrau", coordinadora de música tradicional i popular de Ponent, amb la col·laboració de l'Ajuntament i el Departament de Cultura de la Generalitat, es celebrà a la nostra vila durant quatre caps de setmana un cicle de música tradicional amb la participació de diversos grups

El grup "Pandero" en plena actuació.

entre els que hi ha la Cobla del Diatònic d'Agramunt.

El dia 7 d'octubre s'inicià el cicle amb la participació del grup "Pandro" integrat per músics de Balaguer i Lleida

així com el grup local. El dia 14 actuaren el grup "Hi ha el que hi ha" de Rocafort de Vallbona. El dia vint la sessió anà a càrrec del grup "Ansamora" d'Oliana i la Cobla del Diatònic i per al dia 28

estan previstes diverses actuacions amb la participació de grallers i també una fira de luthiers, fabricants d'instruments de corda.

QUIN TEMPS

Després de la sequera i la calor arriben els aiguats.

Les fortes pluges caigudes durant els dies 9 i 10 d'octubre també afectaren la zona de la Ribera del Sió. El riu baixava ben crescut al matí de l'onze. Durant la nit es vigilà per si hi havia una robinada que pogués afectar les cases vora el Sió. Sortosament no hi hagué cap perill. Ribera amunt plugué entre 100 i 120 litres per m² mentre que Agramunt foren uns 90 litres per m².

Les pluges "desbordaren" el Sió en alguns indrets propers a la Vila.

Premi Viladot

El guanyador del Premi Viladot, amb les autoritats que assistiren a l'acte.

Text i fotos: Josep Bertran

El "Guillem Viladot" premià la resistència cultural amb l'editor, poeta i activista cultural Josep Pedreira, editor de la col·lecció de poesia "Els llibres de l'Ossa Menor".

La tercera edició del premi de poesia "Guillem Viladot" estava dedicada a les col·leccions de poesia publicades a Catalunya des del 1936. El guanyador va ser l'editor Josep Pedreira fundador de la col·lecció "Els llibres de l'Ossa Menor" i creador de les "Quatre Estacions". L'acte de lliurament es va fer el primer dissabte del mes

d'octubre, dia 1, al Teatre del Casal amb l'assistència d'un centenar de persones entre convidats i públic i també amb absències significatives.

El premi, dotat amb un milió de pessetes, va ser lliurat per l'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet, després que el secretari del jurat i responsable de l'organització, Xavier Garcia, llegís l'acta corresponent. El jurat estava integrat per Joaquim Molas, com a president, i els vocals David Castillo, Manuel Jorba, Joan Perucho i Miquel Plana.

El jurat ha volgut premiar l'esforç que

durant el temps del franquisme, i molt especialment durant la primera època, van realitzar molts activistes culturals per tal de salvar la llengua i cultura catalanes. Segons el Jurat, *Els Llibres de l'Ossa Menor* va ser una col·lecció oberta a qualsevol proposta estètica però amb el denominador comú d'una alta qualitat poètica en tots els seus títols, el primer dels quals va ser *Les cançons d'Arianna*, de Salvador Espriu.

Per primera vegada la concessió del premi es va fer al Casal i obert a tot el públic. Hi assistiren representants de

Guillem Viladot saludant Josep Pedreira.

les institucions que col·laboren en el patrocini i nombroses personalitats del món de la cultura. Durant l'acte intervingueren, a més de l'alcalde Josep Huguet, el diputat provincial, Josep Pont; el delegat territorial de Cultura de la Generalitat a Lleida, Eugeni Nadal i el president del Consell Comarcal de l'Urgell, Jaume Aligué.

Un total de 19 candidatures optaven enguany al premi: 11 procedien de Barcelona, dues de Lleida, tres de Perpinyà, una de Mallorca i dues de València. El jurat destacà l'elevat nombre de col·leccions presentades que, a tenor de l'esforç econòmic i humà que representa editar llibres de poesia a la nostra societat, significa una gran vitalitat en aquest camp de la cultura.

La Cia. de Jordi Bertran en plena representació.

En el decurs del mateix acte es va concedir la segona edició del premi de poesia visual "Lo Pardal" que de forma honorífica ha instituït Guillem Viladot. Enguany el guardonat va ser el poeta de Lleó afincat a Catalunya, Gustavo Vega, un artista amb una llarga trajectòria dins el camp de la poesia visual i que "Lo Pardal" ha volgut guardonar.

Gustavo Vega va assenyalar en el decurs de la seva intervenció, que possiblement ben aviat Agramunt esdevingui la Meca de la poesia visual a partir del que està fent en Guillem Viladot. Una tasca que, fins i tot, és coneguda ben lluny d'aquí tal com es va demostrar durant una exposició que aquest estiu va fer a la seva ciutat d'origen.

Gustavo Vega guanya "Lo Pardal" de poesia visual.

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR** **QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Núm. 368
Any XXXI
Octubre 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farrerney, Jordi Martí,
Pere Mora, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.

A l'estranger: 3.000 ptes.
Número solt: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: De tant en tant, el Sió recupera la seva condició de riu i l'aigua hi circula amb abundància.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes. Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviiïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Durant els mesos de setembre i d'octubre els agramuntins estem ben enfeïnats. En prou feines acabem el mes d'agost, per excel·lència època vacacional, que ja tenim la Festa Major a sobre i tot just l'hem acabat s'inicia el curs escolar, amb tot l'enrenou que comporta a moltes cases. I quan sembla que enfilem la tranquil·la quotidianitat, ens sobta la celebració del Premi Viladot i la Fira del Torró.

És veritat que el lliurament del Premi de Poesia Guillem Viladot, que enguany ha arribat a la seva tercera edició, no comporta massa enrenou pels agramuntins. A l'acte celebrat al Casal hi havia més forasters que vilatans, malgrat que s'havia anunciat una representació teatral i que l'entrada era lliure. La Companyia de Jordi Bertran va presentar un muntatge memorable i és llàstima que tingués tan poc públic quan no sovintegen gaire a casa nostra representacions teatrals de qualitat.

Als organitzadors em permeto brindar-los alguns suggeriments per intentar atraure més públic. Per exemple, l'acte hauria d'estar presentat per l'Antonio del Poble Nou, o que en Miki Moto glosés la figura i l'obra del guanyador, o bé que l'acta del jurat fos llegida per la Lloïl Bertran. L'important és portar algú popular. I si ho és per sortir a la tele, millor.

Si no hi ha prou pressupost per pagar el catxet d'aquestes televisives personalitats, s'ha d'organitzar alguna mena d'acció o happening al mig de la plaça del Mercadal, o millor a la del Mercat. Caldria anunciar-ho prèviament amb un altre acte ben espectacular perquè els agramuntins i comarcans se n'assabentessin i no com ara amb quatre cartellets penjats pels aparadors que ni se'ls miren.

Per la Fira del Torró, aquest any ja hem anat més bé amb l'anunci per la tele, encara que s'ha passat pocs dies i pel circuit casolà. Caldria programar actes per atreure l'atenció de la gent jove i la nit del dissabte s'hauria d'omplir d'alguna manera.

Durant el dia es podrien fer demostracions de com s'elabora el torró amb un obrador de cara al públic, organitzar un concurs de fer xocolata desfeta amb la xocolata agramuntina, trobades d'especialistes del sector del dolç. Introduir el torró i la xocolata en receptes i potenciar-ne el seu consum, i no oblidar la presència de gent famosa que atreuen el públic i mitjans, molt més que els polítics que tant ens visiten.

Aquests i molts altres són possibles suggeriments per millorar dos esdeveniments que tenen com a objectiu vendre la nostra vila de cara en fora i, no ho oblidem, cohesionar els agramuntins en aquest esforç de promocionar el conjunt d'Agramunt.

Molt cordialment.

Bernat Jofre

Octubre 1994

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

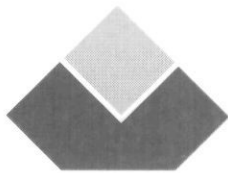
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALESVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

**APLICACIONES
DE PINTURA**

VLADIMIR TRIQUELL

Comtes d'Urgell, s/n.
Telèfon 39 21 82

AGRAMUNT

En Ricard Vicens i Borges, nascut torronaire

En Ricard Vicens em rep i em fa passar al seu despatx. Porta bata blanca, la vestimenta que duen tots els treballadors de la fàbrica. Iniciem la conversa. No passen gaires minuts que s'hi afegeix la Ramona, la seva esposa. Tots tres anem desgranant la conversa i recordant dies llunyans i també temps presents. Heus-ne ací davall el resultat.

DE LA VIDA

– Parlem dels inicis de la vostra vida...

– Vaig néixer a Agramunt el 23 de maig de 1932 a la plaça Amball, al costat de cal Manetes. Els meus pares, Ramon i Dolors, també eren fills d'Agramunt. Al cap d'un temps vàrem anar a viure al raval de Puigverd, 28

i més tard al carrer de l'Aspi, per retornar al raval de Puigverd, i finalment l'any 1980 a la carretera de Tàrrega s/n. (control).

– Durant la infantesa va viure la Guerra, doncs.

– El record hi és. Quan hi va haver els bombardejos, érem a la torre del Marcó de cal Borges; abans ens havíem estat a la cabana d'una finca nostra, al clot de Borrec.

– Quins estudis vàreu fer?

– Aquí al poble vaig anar amb el Sr. Espinal i també uns mesos amb el Sr. Curià, a les Escoles Nacionals. A continuació vaig anar a Lleida a fer el comerç a l'acadèmia Cots. Hi vaig ser dels deu anys fins als catorze; vivia a casa dels meus oncles. Més endavant vaig fer un curset de direcció d'empresa i un curs d'A. Carnegie.

– Quan va començar en el món del treball?

– Després d'haver fer el comerç,

Desembre de 1959.

com que el meu pare tenia la il·lusió que em dedicés al ram dels torrons, vaig anar a treballar d'aprenent a la pastisseria Monrabà de Lleida. Hi vaig ser des de principis de juny fins als maig següent. Perquè la idea del meu pare era que jo seguís diverses pastisseries fins anar al servei, després del qual aniria a Xixona amb la intenció d'aprendre més coses relacionades amb el món dels torrons. Però això no es va poder realitzar; al 16 de maig de 1947 va morir el meu pare, que en pau descansi, a l'edat de 45 anys. Llavors la mare em va dir: "vine a treballar a casa". I així va ser.

– De qui va aprendre a fer els torrons?

– La meua mare em va ensenyar a fer-los. Així es va continuar la tradició.

– A casa vivíeu només dels torrons?

– No. En aquell moment (com tots els torronaires) es feia una doble feina: de torronaire i de pagès. Jo també ho vaig fer així. De torrons em fèiem gairebé tot l'any perquè s'anava a les fires a vendre'n. Es feia el torró rodó i també de barra. En vaig fer fins als 28 anys.

– Anàveu a les fires a vendre'n?

– Sí, jo també hi vaig anar moltes ➤

Venent torrons a la fira de Verdú, 1948 (?).

Jugant al ping-pong al pati de l'Acadèmia, 7 de març de 1953.

vegades. A Balaguer, a Verdú, a Porreig, a Casserres, a Montclar de Berga, Puigcerdà, Andorra, etc. Hi anàvem amb el camió del Peret de les Gasoses. Els torrons els posàvem en caixes. Recordo que es venia molt passat Nadal; concretament els dies 4, 5 i 6 de gener a les fires de Reis de prop de Berga. Els torrons d'Agramunt eren uns postres molt preuats, perquè llavors no n'hi havia gaire més. La campanya dels torrons la començàvem a l'octubre i s'acabava cap al març. Avui en dia s'acaba abans de Nadal.

- I la Mili?

- No hi vaig anar, perquè vaig fer expedient de vídua. Per cert que me'n vaig penedir molt de temps, perquè a l'hora del sorteig vaig ser excendent de "cupo"...

- Més endavant va venir el matrimoni, no?

- A l'any 1962, després d'una temporada de festejar, em vaig casar amb Ramona Vicens i Manaut, filla de Mafet. Tot i la coincidència amb el cognom, no tenim cap parentiu. Del matrimoni, amb els anys, en van néixer tres fills: el Ramon, la Josefina i el Ricard. Els dos nois continuen aquí a la fàbrica; la noia, després d'estudiar Empresarials, treballa i amplia coneixements a Barcelona.

- En la vostra joventut va fer teatre...

- Sí. Vaig ser una colla d'anys tresorer dels Joves d'Acció Catòlica; més endavant em van fer President. Era quan organitzàvem el teatre al Foment. Jo també hi participava i intervenia en algunes obres. Algunes de les escenificacions han sortit recentment al suplement col·leccionable de SIÓ. També recordo que

fèiem concursos de ping-pong i altres coses...

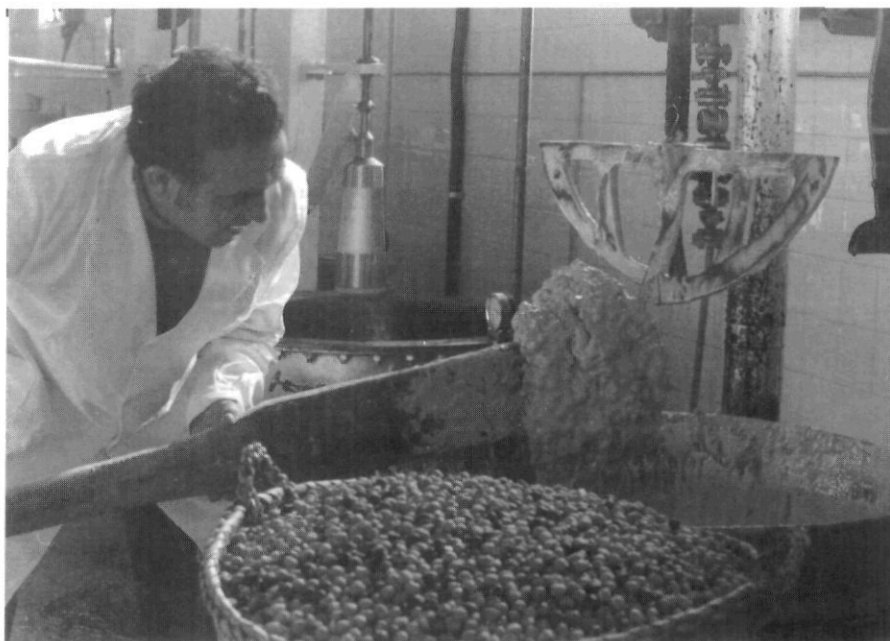
- Quines aficions teniu?

- M'agrada molt anar a jugar a tennis. També veure'l jugar. Abans, amb la Ramona, anàvem molt sovint a jugar-hi (sóc soci fundador del C.T.A.), però des que vaig tenir l'infart no hi he tornat més. També m'agrada molt anar amb bicicleta; encara ara vaig fins a Mafet, Puigverd, etc. Per altra part, he d'afegir que m'agrada molt el futbol i veure, sobretot, el Barça. Per cert, que vaig ser el primer president de la Penya Barcelonista d'Agramunt i comarca. Quant a lectures, m'agrada molt llegir el diari i també seguir les notícies pel telediari. De música, prefereixo la lírica com sarsueles i òpera. Una altra cosa que puc dir que ens agrada molt (tant a la meva esposa com a jo) és viatjar, sortir a l'estranger.

DELSTORRONS D'OBRADOR A LA FÀBRICA

- Heu dit que va deixar de fer torrons als 28 anys...

- Sí. Però abans, als 26, ja m'havia llogat de secretari a cal Roca. Després vaig agafar en exclusiva la venda de

Continuant la tradició familiar.

tota la producció avícola de Porta Batalla, a l'any 1958. L'ocupació l'alternava amb fer assegurances de vida. D'aquí en va sorgir la companyia amb el meu cunyat a partir de la qual vam muntar les grages Batalla-Vicens. Després, el 1964, va sorgir Viquesa, una empresa que tocava pinsos i altres productes relacionats amb el ram; Viquesa va durar fins el 1982 que va ser quan la vaig traspasar. Abans, però, el 1976, havia començat de nou amb els torrons. Ara ja amb un sentit modern.

– **Com va ser que us vàreu engrescar de nou a fer torrons?**

– En un principi volien muntar una

Tres inauguracions en la seva època d'alcalde: Plaça de l'Onze de Setembre (foto superior); Capella del Sió i plaça del Pare Gras (fotos inferiors).

fàbrica l'Àngel, el Pere i el Pallejà, però no van arribar a entendre's. Llavors va ser quan m'hi vaig afegir i amb el Pere Roig, el Bonet i jo vam crear l'empresa "Torrons d'Agramunt Roig S.A."; però al setembre del mateix any, el Roig plegà. Això va fer que a començaments de l'any següent canviéssim el nom de la fàbrica que es va dir "Vicens-Bonet S.A." Al setembre de 1981, però, em vaig quedar totes les accions de Bonet, per la qual cosa canviò novament el nom (al setembre de 1993) que passà a ser definitivament "R. Vicens S.A."

– **Hi devia influir el fet d'haver estat torronaire amb anterioritat?**

– Suposo que sí. En realitat l'ofici de torronaire el tenim documentat a la nostra família des del 1775 amb el matrimoni Jaume Vicens i Margarida Pons; podria ser, fins i tot, que altres avantpassats n'haguessin fet, però això caldria buscar-ho en arxius a Barcelona.

– **En els moments d'engegar l'empresa us ho hauríeu pensat que seria tan gran?**

– No. Però un cop m'hi vaig posar, això es va convertir en una droga. I s'ha anat ampliant. Tot el que he anat fent a la vida, gràcies a Déu, sempre ➤

Jordi Pujol i altres autoritats el saluden en la seva parada a la fira de Mollerussa.

m'ha anat bé; potser perquè hi he posat l'esforç màxim. Una de les claus per anar bé les coses és fer-les a gust i "disfrutar-hi". Així com m'ho passo bé veient un partit de futbol o bé de tennis, així mateix m'ho passo bé treballant a la fàbrica. Aquesta crec que és la clau perquè rutllin bé les coses.

– **Quina és, doncs, la situació de l'empresa actualment.**

– En aquests moments tenim més de 40 treballadors. De fixos durant tot l'any en tenim 31 als quals s'ha de sumar els 4 de la família que també hi treballem. De torrons em fem de 32 tipus diferents a més de les 8 classes de torró dietètic. A la fàbrica, a partir de mitjans agost produïm diàriament de 25.000 a 27.000 tauletes. A més fem xocolata (quatre varietats; a la pedra, vainilla, llet i pols) i caramels (50 gustos diferents), confits amb ametlla (de vuit tipus diferents combinats amb 7 colors), mimoses, anisos, etc.

– **Com va anar que us poséssiu a fer xocolata?**

– Per tal de fer alguna cosa més que tingués sortida durant tot l'any i també per fer torrons de xocolata. De manera que ens vam quedar la fàbrica de xocolata Viladàs (màquines, tre-

balladors i tot) el juny de 1979. Durant un temps vam mantenir la marca de la casa a les rajoles que es feien, però darrerament vam canviar la denominació de Viladàs per Vicens.

– **Ens heu dit que també feu torrons dietètics.**

– Sí. Els fem pels diabètics. No els tenim, però, a la venda, ja que els fem sota comanda de dues empreses de

productes dietètics que copen el 80% del mercat espanyol. En aquests torrons no hi ha gens de sucre ni de mel ni res que pugui afectar un diabètic. Quan els fem, hem de parar de fabricar tot altre tipus de torrons, perquè no s'hi pugui barrejar res. És un tipus de torrons un xic delicat de fer.

– **I com és que us vau posar a fabricar confits i caramels?**

– Fa uns deu anys que vam comprar l'empresa Helva de Barcelona amb totes les màquines i els treballadors. Això ens va permetre fer caramels i dolços de molts tipus. Avui encara en fabriquem amb el mateix nom, si bé acompanyats del logotip "Vicens". Per altra part, l'any passat vam adquirir màquines, marques i tecnologia de l'empresa "Sol" de Bellpuig, cosa que ens ha permès ampliar els tipus de confits i caramels que es comercialitzen en una línia paral·lela a la que ja teníem. Tot plegat va fer que l'espai de la primera fàbrica ens quedés petit, per la qual cosa vam ampliar-la fins als 3.200 m² actuals.

– **Desconeixia que arribéssiu a fer tants tipus de caramels.**

– Segurament que hi ha molta gent a Agramunt que no sap la quantitat de coses que arribem a fer. Per exemple, segur que molts no sabem que tenim l'exclusiva d'uns caramels del Barça.

Amb la seva esposa en un viatge a Arizona. 20 maig 1987.

DEL PAS PER L'AJUNTAMENT

– Una altra cosa que no podem passar per alt és el vostre pas per l'alcaldia de l'ajuntament d'Agramunt.

– Hi vaig entrar cap allà al 1973. Vaig ser nomenat primer tinent d'alcalde pel senyor Josep M. Inglés. El 28 de novembre de 1975 vaig ser nomenat alcalde, càrrec que vaig ocupar fins l'any 1979 amb l'elecció dels regidors per la gent del poble. Ho sigui, que vaig fer d'alcalde durant l'època de transició democràtica. De problemes no n'hi vaig tenir gaires. Vam fer el que bonament es va poder. Va ser un pas més.

– El fet de ser alcalde, va fer que també fóssiu director de SIÓ durant quatre anys.

– Sí, és veritat. Però es pot dir que la meva actuació es va limitar a cobrir les espatlles als que redactaven SIÓ, perquè deixava que anessin fent la revista sense posar obstacles i intervenir-hi directament.

– Què recordeu que es fes durant la vostra època d'alcalde?

– Es fa difícil de fer una relació ara. Recordo que vam fer la plaça Onze de Setembre, sense que ningú hagués de pagar cap contribució especial, també es va tirar endavant el Polígon industrial que, per una colla de raons conjunturals, es va parilitzar uns anys,

Amb el llavors president del Barça, Agustí Montal, en el moment de constituir la Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca.

però que avui en dia serveix i s'ha hagut d'ampliar, també es va restaurar la capella del Sió, etc. D'aquells anys potser algú en va quedar descontent i altres satisfets. Això passa sempre.

També he de dir que els darrers regidors vam ser acomiadats de l'Ajuntament sense tenir-nos per a res. Encara algú ens va retreure que havíem deixat un deute de dos milions de pessetes; però sense tenir en compte que ens havien dit, pocs dies abans de deixar

l'alcaldia, que disposàvem d'una setmana per comprar el pati i passar-lo al Ministeri d'Educació, perquè sinó, el col·legi nou no es faria; de manera que no vam dubtar i vam comprar el pati a la Carme del Trepat per un cost de 4 milions, cosa que va suposar que l'Ajuntament quedés endeutat, sí, però amb un nou terreny adquirit per a la construcció de les noves escoles.

En definitiva, puc dir que estic content d'haver passat per l'Ajuntament i haver dedicat unes hores de la meua vida al poble. Em sembla que honestament vaig fer tot el vaig poder.

En acabar, el Ricard Vicens em mostra la fàbrica que està en ple funcionament. És quelcom que el satisfà. No és per a menys. Suposo que el record de quan era jove i feia els torrons amb la mare i l'oncle se li fa present en veure aquesta immensa nau i com una colla de treballadors preparen "palets" de torrons perquè siguin carregats a un camió. L'antic obrador de casa s'ha transformat en una gran empresa. Tal volta perquè la "droga" dels avantpassats, feta de mel i avellana, ha sabut superar els obstacles dels canvis del nostre temps.

Joan Puig i Ribera

El matrimoni i els fills el dia del casament del petit.

SERVEIS 10

SERVEIS IMMOBILIARIS

ZURICH ASSEGURANCES

HOGAR-MULTI RISC
COMERÇ - VIDA
AUTO - IMMOBLES

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS
ADMINISTRACIÓ COMUNITATS

LLOGUER APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS
AMB PISCINA, PÀRKING, JARDÍ, A 100 M. DE LA PLATJA

LLOGUERS
PIS MOBLAT TOTALMENT
PIS CARRER SIÓ, AMB CALEFACCIÓ
PISOS NOUS A ESTRENAR, CTRA. DE CERVERA
PIS ECONÒMIC, 2 HABITACIONS
PIS EDIFICI "LA TORRE" (MOBLAT)

VENDES
PIS CTRA. DE CERVERA 100 M², MÀXIMA QUALITAT
PIS CARRER SIÓ, SEGONA MÀ, 5.400.000
CASA SEGONA MÀ, CTRA. DE CERVERA
CASES UNIFAMILIARS SECTOR CLOS

LOCALS COMERCIALS
LOCAL 70 M² ECONÒMIC
LOCAL 250 M² AMB BOMBA DE CALOR,
CARRER ÀNGEL GUIMERÀ (IDEAL PER OFICINA)
LOCAL AMB MAGATZEM, CÈNTRIC
LOCAL CARRER SIÓ

SOLARS
OPORTUNITAT ÚNICA: PARCEL·LES DE 200, 300, 400 M²
A 4.800 PTS. M² (URBANITZACIÓ EN CONSTRUCCIÓ).

C/. ÀNGEL GUIMERÀ, 10
TEL. i FAX 392324 - AGRAMUNT

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Història i anecdotari

Regidors amb risc

Avui les coses han canviat bastant, però en temps pretèrits formar part de l'Ajuntament, a més d'un honor i una càrrega, també podia significar un risc. L'any 1943 des de Lleida van assignar al municipi d'Agramunt el lliurament d'un "cupo" forçós de blat de prop de quaranta vagons, l'Ajuntament va considerar excessiva la quantitat i com a protesta tots els membres del consistori presentaren la dimissió al Governador Civil. Aquest, pel que sembla partidari de les solucions expeditives, va reaccionar d'una manera fulminant: si no efectuaven el repartiment del "cupo" en el termini de tres dies, proposaria que enviessin l'Ajuntament en ple a un batalló de treballadors. És de creure que els nostres prohoms, amb més por que goig, no s'ho feren dir dues vegades.

El que acabo d'explicar és un cas extrem, propi d'unes circumstàncies excepcionals que Déu vulgui

que mai més no tornin; però hi han altres coses que mortifiquen, a part el fer cap a la "chirona", i una d'elles el rascar-se la butxaca.

L'any 1919 era alcalde de la vila Josep Me Viladot i Puig i l'acompanyaven en les tasques municipals Domingo Bernaus i Pla, Francesc Ball i Casades, Jaume Recasens i Esteve, Josep Brufau i Soler, Josep Brufau i Mullerat, Josep Folguera i Torres, Josep Gassó i Figueres, Ramon Viladàs i Folguera i Mario Mestres i Montull.

Per no perdre el costum a Ca la Vila anaven justets d'armilla i amb data 21 de març cada un d'aquells regidors, començant per l'alcalde, van lliurar mil pessetes a les arques municipals, en total dos mil duros per fer front a les necessitats més perentòries del municipi. Uns diners que van poder recuperar aquell mateix any, la majoria a primers de maig, els dos Brufau a finals de novembre i l'alcalde, per donar exemple, va ser el darrer de

cobrar, la qual cosa no es produí fins a mig desembre.

No consta d'una manera explícita quina era la causa d'aquella urgent necessitat de numerari, però sabem que pocs dies després, el dia 28 de març, lliuraven a Lleida la quantitat de 10.966 pessetes en concepte de pagaments endarrerits dels anys 1914-15-16.

Cal tenir present que aleshores els nostres Ajuntaments, en lloc de rebre subvencions, havien d'aportar diners a Hisenda, a la Diputació i a la Mancomunitat. En aquella ocasió, segurament des de Lleida els exigien i per tal de fer-los callar d'una vegada, de comú acord, van decidir aquella operació.

En aquells temps que un jornaler guanyava tres pessetes diàries i un esporgador dels arbres del Passeig es conformava amb tretze rals, mil pessetes eren dos-cents duros, una quantitat respectable que no estava a l'abast de tots els agramuntins. És digna de lloança la bona harmonia que regnava entre els membres del consistori i l'interès que tenien per la població, perquè una de les millors proves d'afecte i de solidaritat és quan s'arrisquen els propis diners.

No pretenc establir comparacions que, com diu la dita, sempre són odioses; però no puc resistir la temptació de preguntar-me quants ciutadans, avui dia, es prestarien a formar part d'una candidatura si, una vegada elegits, corressin el risc d'haver-se de gratar la butxaca. És possible que ho fessin si l'entitat a dirigir fos un club de futbol, o una associació cultural o recreativa per la qual sentissin una especial predilecció; però dubto que ningú arrisqués ni cinc cèntims per l'Ajuntament.

Lluís Pons i Serra

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÈS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

Medi ambient i consum

A casa utilitzem diverses energies i productes contaminants. L'ús inadequat n'augmenta els consums i fa que contaminem més. Amb mesures senzilles podem evitar-ho.

PER RACIONALITZAR EL CONSUM D'ENERGIA CAL:

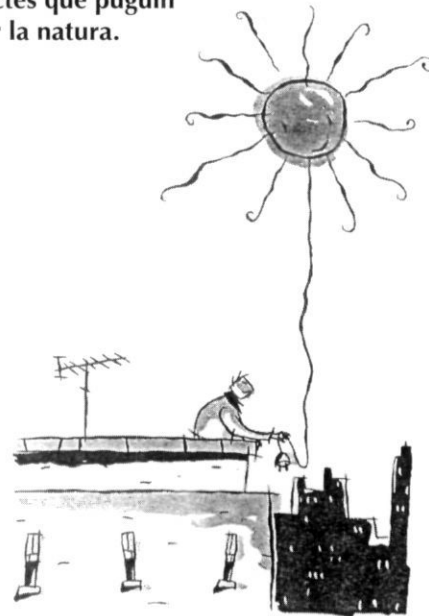
- **Netejar els cremadors de calderes i escalfadors** perquè la combustió sigui correcta i per evitar fums. Cal que ho faci un operari especialitzat.
- **No tapar els radiadors ni col·locar-hi prestatges.** Perden eficàcia i consumeixen més.
- **Apagar l'escalfador de gas si no el fem servir.** La flama de seguretat malgasta energia.
- **No tenir el termo elèctric connectat tot el dia.** Encendre'l només quan calgui.
- **Usar bombetes de baix consum** que permeten estalviar un 80% d'energia elèctrica respecte a les normals. **No deixar llums oberts a les habitacions quan en sortim.**
- **Pintar amb colors clars les zones de poca llum.**
- **No gastar més aigua de la necessària,** no deixant aixetes obertes i corregint les pèrdues.

APROFITAR L'ENERGIA SOLAR

- **Cal deixar entrar el sol per les finestres** i aprofitar-lo per escalfar la casa. De nit cal tancar persianes i porticons perquè no s'escapi l'escalfor. **Captadors solars i cèl·lules fotoelèctriques** ens permeten tenir energia gratuïta.

ELS RESIDUS

- **S'ha de seleccionar la brossa** separant el vidre, les piles, el paper i llençar-la als contenidors corresponents.
- **S'ha d'anar en compte amb els productes agressius i tòxics** i fer cas de les instruccions del fabricant. **No s'han de llençar pels desguassos productes que puguin danyar la natura.**

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'**Oficina Comarcal de Consum i Turisme**.

C/. Agoders, 16 - TÀRREGA - Tel. 50 08 83 - Horari de 9 a 14 h.

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

L'Espitllera

Teràpia de xoc

Fa uns anys, per motius que no vénen a tomb, vaig anar a Andalusia amb una colla d'amics. Estant a Sevilla, un vespre vam decidir anar a veure una obra de teatre, *El hotelito*, que es feia a prop de la nostra residència.

Vam anar, doncs, al teatre. Ben aviat ens vam adonar, però, que la representació escènica que havíem prejutjat d'entretinguda pel títol i pel repertori d'actrius, no era simplement per passar l'estona. Anava d'una colla de germanes, ben diferents entre elles, que vivien en un mateix "hotelito" i que no s'acabaven d'entendre. Allò era un embolic continuat. No recordo quantes germanes hi apareixien, però no arribaven a disset; hi havia la germana castellana, la catalana, la gallega, l'andalusa, la basca i alguna més... El "hotelito" era, doncs, una paròdia de les recent estrenades Autonomies. Cada germana parlava amb el seu accent corresponent (imagineu-vos com era de divertit sentir la gallega i la catalana!) i demostrava els seus tics característics: la que ens representava era una garrepa que només anava de cara a la pela; la basca ratllava la violència; la gallega s'enyorava pels seus avantpassats emigrats a ultramar... Tot un guirigall. En aquell "hotelito" no hi havia manera d'aclarir-se perquè cadascú tirava pel seu cantó...

No us enganyaré si us dic que no vaig marxar del teatre per respecte a l'altra gent (érem a les files del davant) i, a la vegada, perquè volia veure com acabava tot plegat. Veritablement es tractava del teatre més xaró i més poca-solta que mai havia vist, perquè estava rient-se amb simplicitat d'una colla de coses molt serioses. Tanmateix, el públic sevillà s'ho estava passant d'allò més bé: feia molta gràcia veure com l'actriu amb barretina deixava anar algunes catalanades. Aquí s'ha de dir que tant l'andalusa com la castellana no hi quedaven pas tan malparades.

Quan acabà la representació, el públic majoritàriament aplaudí entusiasmat. S'ho havia passat bé amb els estirabots. Jo i els meus companys no vam moure ni un dit. Tampoc no ens vam atrevir a xiular (tal volta per allò de trobar-nos en camp contrari). Ens vam sentir profundament enganyats i decebuts. Ens havíem pensat que un autor com Antonio Gala era capaç d'escriure una cosa millor.

Arran de la polèmica d'aquest estiu sobre el teatre a Catalunya, jo modestament proposo al Centre Dramàtic de la Generalitat que inclogui en la seva programació "*El hotelito*" sense que es tradueixi al polonès. O potser és millor que s'emeti per TV3 en una hora punta? Perquè sempre he cregut que per prevenir-nos de malalties i de pestes, no hi ha res millor, com a mesura terapèutica, que una bona vacuna a temps. Us ben asseguro que, si es fa així, restarem immunitzats d'antipolonesos per tota la vida.

Joan

Gent, fets, coses...

Dels coloms i dels pardals

El nostre poble és un més dels pobles del país on viuen dues espècies d'ocells que els agrada conviure amb la bellugadissa humana, de la qual n'han estat un complement més des del record del temps. La seva existència, però, ha estat plena d'alts i baixos, passant per èpoques favorables amb un creixement remarcable d'individus i d'altres amb un descens preocupant que ha fet pensar en una possible extinció. Per sort, mai no ha estat així, ja que els animalons han anat superant les adversitats una rera l'altra i, encara avui, ens acompanyen amb la seva xerrameca musical i les danses afillgranades dels seus vols.

Actualment hi ha una considerable disminució quant a la població de pardals, cosa que s'ha fet més evident a partir d'haver-se acabat el període de niuar d'aquesta primavera-estiu. Per contra, la família col omina ha experimentat un augment important, un augment que, segons sembla, podria estar vorejant un rècord.

Alguns vilatans, adduint raons de pes, consideren que s'ha arribat a un extrem límit, i que s'haurien de prendre mesures per tal que les pobres bestioles (els coloms) no esdevinguin un problema greu pel poble. Diuen que ho empastifen tot amb els excrements, que el parrupeig matinal desperta els empedreïts dormilegues i que embussen canaleres i desguassos tot propiciant els consegüents problemes de goteres i filtracions.

Discrepant de la manera de pensar dels detractors d'aquests ocells, i entenent perfectament el perquè de les queixes, penso que tinc el deure de presentar-me públicament com un protector seu ocasional; per això em declaro culpable d'haver-los facilitat un lloc al corral de casa on han pogut alleujar la set durant els dies xardorosos del passat estiu, i he comprovat que m'ho han agraït de debò.

Degudament ensinistrat, el colom és capaç d'utilitzar el poderós instint d'orientació que posseeix, la qual cosa s'ha tingut en compte a l'hora de servir-se'n amb fins bèl·lics o recreatius. D'altra banda, la tradició li atribueix diverses llegendes i és considerat com el símbol de la pau.

Ben al contrari, els pardals enguany són el revers de la moneda. Què s'han fet? Doncs, no se sap pas. El cas és que a l'hora de fer el niu n'hi havia força, però de sobte desapareixen com per art de màgia, i sols se'n veu alguns d'escadussers volant de teulada a teulada. Així s'acaben els xiscladissos concerts dels vespres d'estiu en llocs on el silenci ha acabat imposant-se amb contundència. La plaça del Pou n'és el més clar exponent. Diríem que sembla evocar vivències tràgiques.

A. PONSA

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

GA

Gestoria Feixa

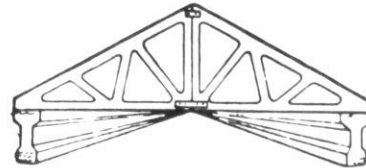
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

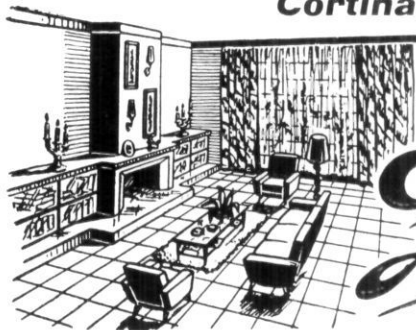
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Reflexions després d'una visita

A finals del passat mes d'agost i durant set dies, la **Coral d'Avui** acollí una quarantena de persones que formaven part del **Cor Svitoch** (Llum) de Kiev, Ucraïna. Les quals s'allotjaren a les llars de les famílies dels membres de la coral; com a primera part d'un intercanvi d'agermanament musical.

Determinades circumstàncies portaren a l'acolliment (a casa nostra) de dues d'aquestes persones. Un matrimoni (d'edats vorejant la cinquantena) ell, professor de cant en una escola pública, i ella, cantant professional. Ambdós conscienciats nacionalistes ucraïnesos i fervents practicants de la religió ortodoxa.

Sortosament per a nosaltres, el marit parlava força correctament l'idioma castellà (après a l'escola). El que ens permeté dialogar-hi, mantenir un canvi d'impressions molt enriquidor, ja que, a més, eren dues persones molt agradables.

Fruit d'aquestes xerrades i de la convivència –de l'observació de tots ells– surten aquestes reflexions.

Que quedi clar que no és la meua intenció confrontar ideologies (aquesta seria una altra història), ni arribar al greuge comparatiu. Encara que, donades les circumstàncies, és quasi inevitable el fer comparacions que, en aquest cas, poden resultar mesquines.

Sols intento exposar unes realitats de vida que, en comparar-les amb les nostres, et deixen atònit, traumatitzada la sensibilitat. Comprovar que a finals del segle XX i en una nació (potencialment rica) de la pròpia Europa, hi hagi una diferència de nivell de vida tan abismal a la nostra, fa avergonyir i, ensems, indignar.

Que ningú no s'escandalitzi, ni se'm titlli de demagog, però... aquí vivim en una excessiva abundància. Immersos

en aquesta societat de consum, de la qual en gaudim dilapidadorament.

Pensar que s'admiraven de coses –per a nosaltres– nímies i quotidianes, per exemple: de veure envasats els terrossos de sucre!! De les tonalitats de colors dels menjars!! Porta a reflexionar seriosament del que tot això representa.

De fet, per a ells, tots érem capitalistes –obriers inclosos– (encara porten molt arrelada la terminologia comunista). Deien que, en explicar (al seu país) la nostra manera de viure, no serien creguts i, és comprensible pel que comentaven.

Ni que allí el cost de la vida sigui baix, no tenen, però, poder adquisitiu, ja que els sous (majoritàriament) són misèrrims i sols els permeten satisfer les necessitats més vitals. I és que no tenen resolt el problema econòmic (els costarà, pel que es dedueix). Encara no han paït el pas del comunisme al lliberalisme. Són dos concepcions de la vida, dos mons molt diferents i, l'aprenentatge per integrar-s'hi els té esmaperduts. El que els porta –ironies de la vida– a que, actualment, el seu Déu sigui el "dòlar". Peraixò no entenien que aquí no sigui imprescindible el tenir-ne, i que aquest paper-moneda no ens és –necessàriament– vital per a res.

Per aquest viatge els ha representat un valuós premi. Satisfer una il·lusió quasi irrealitzable: sortir a l'estranger!! (i no vulgueu saber de la manera que viatgen). Per la majoria, fer-ho, també ha representat realitzar veritables filigranes econòmiques.

Això, potser, explicava part del seu comportament. No hi ha dubte que el seu objectiu en venir aquí, era per cantar –i ho feren molt bé–. Però, era evident que la seva obsessió constant era: vendre i vendre, fer calers (portaven diferents productes típics del seu país per fer-ho, la majoria d'artesanía), i ho

practicaven delerosament, en qualsevol lloc i aprofitant qualsevol avinentesa, però exercint un vendre amb maneres i actituds primàries, tercermundistes: baratant més que venent (que és al que deuen estar acostumats) fins i tot, en certs moments, el seu afany resultava (vist des de la nostra perspectiva) vergonyant, impúdic.

Aquest elevat grau de precarietat econòmica, d'escassetat de productes que pateixen, els feia preferir i, alhora, disfrutar més, tafanejant en les parades de qualsevol mercat (l'instint de compra/venda) que no efectuant visites turístiques o culturals. I estem parlant de persones que viuen a la capital d'un país (no en un indret perdut entre muntanyes), d'un cert nivell cultural i, la majoria d'ells, amb estudis.

Però, llei de vida; primer subsistir que gaudir. La necessitat els torna prosaics, materialistes. El que comportava que, en algunes ocasions actuessin amb, diguem-ne: desvergonyida innocència, barreja d'un humil demanar/abusar.

Per altra part, encara estan marcats per tot el passat totalitari/dictatorial que van viure. Se'ls notava com un temor/recel quan preguntaven per qüestions oficials, sobre gent que manaven i els sorprenia el poc poder i els pocs privilegis que aquests tenien, i de la familiaritat amb què en parlàvem.

Tot plegat ha estat una curiosa experiència que, com a mínim, ha servit per fer-nos conèixer –de primera mà– noves costums i maneres de viure força interessants.

Els qui, l'any vinent, es traslladin a Kiev, podran viure la segona part d'aquesta experiència i, conseqüentment, treure'n noves conclusions. Que voldria que fossin més positives pels ucraïnesos.

Jaume Cots

**OFERTA ESPECIAL
APROFITI-LA!**

FINS A

8,84%
T.A.E.

**Garantit
per 5 anys**

Oferta especial a Caixa Penedès, aprofiti-la!
Ara els seus estalvis poden obtenir la màxima rendibilitat amb
l'estabilitat que vostè esperava a Caixa Penedès,
fins un 8,84% TAE garantit durant cinc anys.

Ah! i cobri cada mes els seus interessos.
No s'ho pensi més, a Caixa Penedès vetllem
pels seus estalvis, vetllem per vostè.
Vingui'ns a veure!

Import (En milions)	3 anys		5 anys	
	Nominal	T.A.E.	Nominal	T.A.E.
De 0,5 a 2	7,25	7,50	7,50	7,76
De 2 a 5	7,50	7,76	7,75	8,03
De 5 a 10	7,75	8,03	8,00	8,30
De 10 a 15	8,00	8,30	8,25	8,57
Major de 15	8,25	8,57	8,50	8,84

Caixa Penedès
CADA DIA MÉS

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (13) "Amistat comunicació, sequera i calor"

Eren dos quarts de vuit del matí d'un 26 d'agost del 1994. Fa, doncs, exactament trenta anys, Pep. El Josep havia introduït al got de la batidora quinze ametlles, una poma grossa tallada a trossos, un raig de melmelada i un iogurt. Ho va triturar tot i, després de convidar-me, s'ho va tirar tot en un gran vol, i s'ho menjà; abans hi havia afegit bastants conflets de blat. Després posà al foc un got amb llet de soja; quan va ésser calenta, hi posà una culleradeta de cereal soluble, mel, i s'ho menjà, sucant-hi sis galetes integrals. –Aquest és el meu esmorzar, gairebé de sempre, Remei, em digué. Havia baixat al seu pis a preguntar-li per tu, per si ell t'havia telefonat, o escrit, ja que feia massa temps que no en sabia res, i em temia que estiguessis enfadat amb mi. Era un dia que el Josep –el seu fill gran– havia arribat d'un viatge per Àustria, Holanda, Alemanya, Itàlia, Suïssa, junt amb tres amics més. Estava molt cansat, digué. Sobre la taula del menjador i de la cuina, hi havia petits regals per a tots, les seves germanes, amics i parents. –Aquesta cartera és pel Miquel, i per a tu, pare, he portat aquestes reproduccions de quadres: "La ronda de nit" i "Bou esquarterat" de Rembrandt; "Retrat del

Dr. Gatchet" i "Camp de blat amb corbs" de Vincent van Gogh. –Gràcies, digué el seu pare. I dirigint-se a mi digué: –Remei, "La ronda de nit" és per a tu, i "El camp de blat amb corbs" serà pel Pep. El Miquel, amb un ganivet gros, trencava xocolata a la pedra per fer-la desfeta, pel Josep i per a ell. –Vinga Remei seu, que ja en veure't he posat més llet a bullir, i he trencat més xocolata pensant amb tu. Comença a tallar el pa i torra'l, que la xocolata estarà de seguida. –Gràcies Miquel... –Escolta Remei– digué de sobte el Josep i amb energia–, telefona de seguida al Pep! Sembla estrany que, tant ell com tu, visqueu enfadats des de fa un temps! Estimant-vos i necessitant-vos, com us necessiteu i estimeu! Vaig agafar el telèfon i...

–Pep, sóc la Remei, et telefono per felicitar-te en el teu aniversari, encara que sigui demà... El telèfon, el Josep, ja saps que el té en un quartet petit que queda tancat completament. Quan vaig tornar a la cuina, el Miquel i el Josep ja s'havien acabat la seva xocolata. El Josep fill, mentre jo menjava la xocolata –freda, naturalment–, en un moment que vaig alçar el cap, vaig veure que em mirava amb un somriure molt comprensiu. Fou molt plaent per a mi,

malgrat que estava un xic acerada per l'estona que havia estat al telèfon. A més, no podia amagar –per molt que ho volgués dissimular– la satisfacció que sentia, encara que tingués els ulls plorosos. Penso que el Josep té raó, que bé que em trobo ara! I pensar que això s'hagués pogut perllongar per temps indefinit! M'he adonat del bé que li he fet al Pep, del feliç que l'he fet, només per desitjar-li, per dir-li: Per molts anys, Pep!

–Miquel, quina xocolata més bona que has fet. El Pep m'ha dit que avui mateix vindrà amb l'Ester, per veure l'Espai Guinovart, que ella encara no l'ha vist; a més, per celebrar el teu i l'aniversari del Pep. I li he dit que a la nit anirem a escoltar una Coral d'Ucraïna a la nostra Església. A l'endemà, tornarem a escoltar-la a Artesa de Segre. Nosaltres ahir ja els anàrem a sentir a Bellpuig. Són extraordinaris. Li he dit també, que em vaig veure temptada d'agenollarme davant d'ells, en acabar el concert, i de fer com aquell que els adorava amb els braços, de tant que m'agradaren. I perquè veiessin com els agraïem l'ofrena dels seus magnífics cants, de compositors del seu país tan excepcionals. Ho recordes, eh Pep?

—Llibreria
—Papereria
Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

NOTA DE LA REDACCIÓ

Es recorda als lectors que hi ha a la venda, relligats en forma de llibre, dos dels col·leccionables apareguts a SIÓ:

- La Guerra Civil a Agramunt (segona edició)
- Agramunt, una dolça tradició: Xocolata i Torrons

Tothom qui en vulgui adquirir algun exemplar, ho pot fer a les llibreries de la vila.

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

Amb la col·laboració del Departament de Medi Ambient

Dies i hora: 14, 15 i 16 de novembre de 1994, de 2/4 de 5 a 2/4 de 7 h.
Lloc i inscripcions: A l'Ajuntament d'Agramunt

CURS D'INFORMACIÓ PER A DONES EN MATÈRIA DE MEDI AMBIENT

PROGRAMA

- **Les escombraries i les 3R:
Reducció, Reciclatge i Reutilització**
- **L'Aigua: un dels temes importants**
- **Energia i medi ambient:
què passa quan encenem la llum**

Generalitat de Catalunya

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

C.H.A.

JUVENIL MASCULÍ 2a. Catalana.

Resultats:

2-10-1994 H. Santpedor – CH Agramunt 15 - 24

8-10-1994 CH Agramunt – H. Puig-Reig 27 - 12

Plantilla 1994/95:

Porters: Sergi Catalan i Òscar López

Primera Línia: Xavier Querol, Josep Maria Carbó, Sergi Solé, Xavier Balagueró i Toni Invernón.

Segona Línia: Rafa Rueda, Jordi Solé, Jordi Carbó, Òscar Pellicer, Xavier Regué i Toni Garcia.

Entrenador: Xavier Súrria.

Delegat: Joan Manuel Hernández

Bon inici de campionat ha estat el de l'equip juvenil, ja que ha assolit dues victòries i molt còmodes, demostrant la seva superioritat tècnica i tàctica, i una gran preparació física, l'objectiu d'aquesta primera fase és una de les tres primeres places per passar a la següent, i si es continua en aquesta línia de joc, és molt probable que s'obtingui.

SÈNIOR MASCULÍ 3a. Catalana.

Resultats:

2-10-1994 H. Santpedor – CH Agramunt 24 - 26

8-10-1994 CH Agramunt – H. Puig-Reig 25 - 23

Golejadors: Toni Invernón 11, Peco 9, Roman 8, Albert 7, Andrés 5, Àngel 4, Marc 3, Vara 2, Balasch 1 i Narcís 1.

Per la present temporada 94/95 s'ha format la següent plantilla:

Porters: Joan Saball, Ivan Pellicer i Jaume Espinal.

Primer Línia: Àngel Rallo, David Serra, Joaquim Peco, Marc Buireu, Roman Farré i Albert Pellicer.

Segona Línia: Josep Maria Balasch, Sergi Armengol, Lluís López, Carles Vara, Narcís Balagueró, Andreu Pérez i Salvador Cuñat.

A més es compta amb 4 juvenils amb llicència per jugar amb sèniors.

Entrenador: Joaquim Peco.

Aj. entrenador: Jordi Martí.

Delegat: Enric Escolà.

De la mateixa manera que els juvenils, els sèniors han guanyat els dos primers partits de lliga, però si els primers amb molta comoditat, els sèniors no, ja que la victòria no ha estat clara fins l'últim segon, encara que realment en els partits s'ha demostrat una clara superioritat i que el resultat final no fa justícia al joc del nostre equip.

Però l'important són els punts i aquests ja els tenim, ara i a la vista de la resta de rivals, la classificació per la segona fase sembla ésser molt fàcil d'aconseguir.

Jordi Martí

SECCIÓ FUTBOL SALA

Categoria 2a. Divisió:

PLANTILLA TEMPORADA 94/95:

Jugadors: Tonet, Manel Olaya, Marçal, Manel Llorens, Xavier, Maxi, Miquel Castillo, Narcís, Secanell, Jaume, Sàiz, Guixé, Torres i Juanma.

Entrenadors: Jaume Torres i Josep-Maria Marco.

Delegats: Josep Ortiz i Lluís Bertran.

Ensopogada per començar, de l'equip de segona en la seva visita a Cervera, en un partit força estrany el qual es guanyava a la mitja part per 1 gol a 2, però imprevisiblement en la segona meitat l'equip no va materialitzar les clares ocasions de què es van disposar per resoldre el partit, mentre que l'equip contrari convertia en gol cada oportunitat que se li presentava, d'aquí aquest 7 a 3 que en cap moment reflecteix el que va succeir damunt el rectangle de joc.

Resultats:

XANDRI-CERVERA 7 – C.H.A.-PUB JARA'S 3

Categoria 3a. Divisió:

PLANTILLA TEMPORADA 94/95:

Jugadors: Riera, Roman, Farreny, Josem, Rodri, Areny, Pla, Manolillo i Jonny.

Entrenador: Andreu Ramos.

Delegats: Rafael Castro i Miquel Garcia.

Bon inici de temporada per part de l'equip de tercera, que va guanyar a la pista de la Guàrdia-Granyena i d'aquesta manera suma els 2 primers punts i 2 positius. El partit va ésser d'un domini aclaparador dels jugadors d'Agramunt, però a pesar d'això el gol de la victòria no es va aconseguir fins a faltar 3 minuts per la fi, degut que l'equip contrari es defensava molt bé i en dues jugades aïllades, de bastant fortuna per cert, van aconseguir per dues vegades d'empatar el partit.

Resultats:

LA GUÀRDIA-GRANYENA 2 – C.H.A.-PUB JARA'S 3

Joan Rodríguez ➔

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.
Avda. Verge del Claustre, 32 25210 Guissona (Leida) Tel. 973 - 55 01 00 Fax 973 - 55 07 88

Junts per l'eficàcia

**Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.**

- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- INVERSIONS

**COMPRI LA SEURETAT DE LA SEVA FAMÍLIA,
PER MOLTS POCS DINERS**

OBSERVI AMB ATENCIÓ LA NOSTRA ASSEGURANÇA D'ACCIDENTS:

	MORT	INVALIDESA	INCAPACITAT TEMPORAL	DESPESES GUARIMENT	PRIMA TOTAL ANUAL
COBERTURES 24 HORES	10.000.000	—	—	—	7.016 pts.
	10.000.000	10.000.000	—	—	13.886 pts.
	10.000.000	10.000.000	5.000 pts. des del 1er. dia	—	26.767 pts.
	10.000.000	10.000.000	5.000 pts. des del 1er. dia	Il·limitats	32.950 pts.
	20.000.000	20.000.000	5.000 pts. des del 1er. dia	Il·limitats	46.728 pts.

NO JUGUI AMB EL FUTUR DELS QUI MÉS ESTIMA!!

NOTA: La prima total anual queda supeditada a la professió de l'assegurat.

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

Un any més i amb molta il·lusió s'ha iniciat una nova temporada molt esperançadora pel futbol agramuntí, gràcies a l'esforç constant realitzat per l'equip de coordinadors i gràcies a la col·laboració dels pares (molt important) i degut a aquests, l'escola de futbol "Gerard Gatell" ha augmentat considerablement el nombre de jugadors fent possible la participació a les diverses categories de què consta el futbol base lleidatà.

TERCERA REGIONAL

L'equip de 3a. regional, després que la passada temporada es quedés a les portes de poder pujar de categoria i haver-se de conformar amb el Trofeu "Pacheco", ha iniciat aquesta temporada amb molta empena i amb ganes de superar la categoria actual. Per la qual cosa, tot i ser a principi de temporada, ocupa el tercer lloc en la classificació.

Els 16 joves que componen aquesta categoria, portats per Emili Curià, són: R. París (porter); A. Padullés, V. Padullés, M. Pla, J. Mendoza, X. Barbero, R. Tarruella (defensors); S. Mendoza, R. Viladevait, M. Marín, A. Giménez, A. Silvestre, A. Pérez (mig camp); Txentxo, A. Donaire, J. Viladevait (davanters).

Resultats:

11-9-94 E.F. "Gerard Gatell" 4 – Coll de Nargó 2
18-9-94 Torà 2 – E.F. "Gerard Gatell" 0
25-9-94 E.F. "Gerard Gatell" 4 – Menàrgens 0
4-10-94 Castellnou de Seana 1 – E.F. "Gerard Gatell" 1

El partit jugat enfront del Torà ha estat el més llastimós de perdre, ja que el nostre equip va estar de mala sort en marcar-li un gol només començar. Tot i això, els jugadors de l'Agramunt van disposar de moltes ocasions, dominant el partit de principi a fi.

JUVENILS

El grup de juvenils està compost per 14 joves en edats compreses entre 16 i 17 anys. La plantilla la formen: J. Fernández (porter); M. Gómez, A. Marquilles, R. Castellà, T. Nogales, X. Penella, J. Sorribes (defenses); C. Barbero, J. Mendoza, O. Gil, A. Cases, (mig camp); O. Martínez, D. Marsà, D. Jovell, (davanters).

Els resultats obtinguts fins al moment són:

25-9-94 Cervera 3 – E.F. "Gerard Gatell" 0
2-10-94 E.F. "Gerard Gatell" 4 – Miralcamp 1

En el partit jugat al camp del Cervera, el joc realitzat pel nostre equip no va ésser el que s'esperava. En canvi, l'encontre jugat a casa enfront del Miralcamp es va guanyar amb certa claredat; i en aquest dia cal destacar el jugador Òscar Gil, que va fer 3 dels 4 gols, tots ells de gran qualitat.

CADETS

Un jugador del primer equip, en Ramon Tarruella, és qui es fa càrrec de dur aquesta categoria, formada per 18 membres en edats compreses entre 14 i 15 anys. Els jugadors són: S. Ibàñez, J. Martí (porters); R. Boncompte, J. Villalba, R. Cercós, R. Capdevila, J. Alòs, J. Balagueró (defenses); B. Esteban, O. Santamaria, M. Pallars, E. Balagueró, C. Escasany (migcamp); J. Puebla, A. Magriñà, A. Solé, C. Areny, G. Santacreu (davanters).

Resultats:

25-9-94 E.F. "Gerard Gatell" 2 – Balàfia 0
2-10-94 Oliana 3 – E.F. "Gerard Gatell" 2

El partit que disputaren amb el Balàfia el dominaren amb claredat imposant-se per 2-0. Per altra part la setmana sobre, en el partit disputat a Oliana, després que l'equip local s'avancés en el marcador, l'Agramunt va aconseguir empatar, però a pocs minuts del final ens feren el gol de la victòria.

INFANTILS

Un total de 16 jugadors configuren aquesta categoria, dirigits per Antoni Donaire. Aquests es troben en la categoria infantil preferent en la qual hi ha equips d'alt nivell. Els components són: D. Marsol, I. Mulet, D. Cercós, S. Trepal, G. Cases, H. Martínez, A. Garrabou, X. Tolosa, J. Cercós, J. Marín, D. Vall, R. Verdejo, V. Areny, E. González, O. Martínez, M. Vicenç.

Resultats:

25-9-94 E.F. "Gerard Gatell" (DESCANSA)
2-10-94 EFAC (Almacelles) 6 – E.F. "Gerard Gatell" 1

El resultat ens reflecteix l'alt nivell d'aquesta categoria, ja que diversos equips disposen d'un gran nombre de jugadors els quals són escollits. Tot i el mal resultat d'aquest partit es va saber donar una bona imatge.

ALEVINS

El grup més petit que representa l'escola són els alevins. En aquest equip també hi ha algun benjamí, que jugarà per primera vegada a futbol federat. Tots aquests són entrenats per Josep Mª Cercós. Els jugadors són: F. Torra, J. Castellà, R. Huguet, E. Cercós, I. Sala, M. Vallecillos, D. Santacreu, P. Eroles, S. Garrido, A. Garcia, J. Gil, M. Puebla, F. Àlvarez, X. Serrano, J. Huguet.

Resultats:

Alguns partits jugats pels alevins han obtingut uns resultats més que favorables endossant 11 gols a l'equip del Sant Guim; així mateix han guanyat per 2-1 la Fuliola. L'únic partit que s'ha perdut ha estat contra l'At. Segre per 5-0.

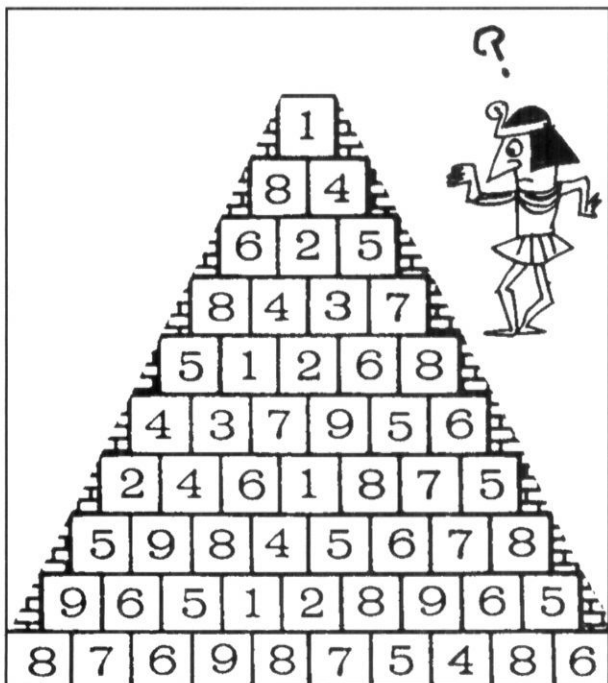
Albert i Sisco

Amenitats

(Coordina Rosa Maria Sera)

PERSPICÀCIA

Partint del número 1, en la part superior, baixeu sumant números contigus en cada graó fins a la base, sumant un total de 61.

Solució: 1, 4, 5, 7, 6, 9, 8, 6, 8, 7.

Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

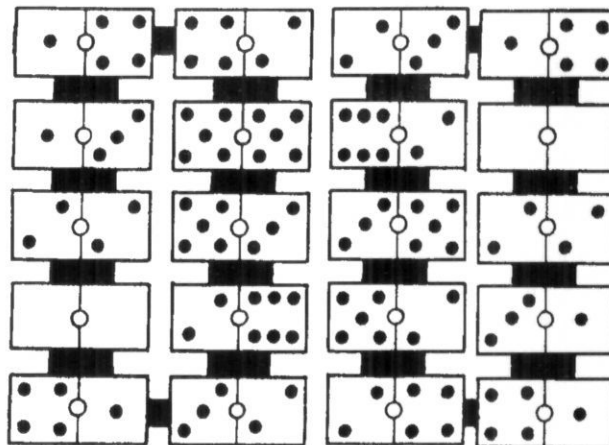
El parent, com Déu te l'ha donat;
l'amic, com tu l'has triat.

Solució al VISUAL:

El cinc doble i
el cinc dos.

VISUAL

Totes les fitxes estan repetides, menys dos. Quines són?

PAS AL REI

Començant per la sil·laba on assenjala la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

El	mic,	do	nat;
com	pa	l'a	l'ha
tri	tu	rent,	té
l'has	at.	Déu	com

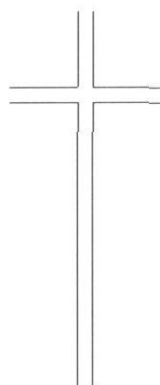

El dia 29 d'octubre hi ha convocat un sopar d'ex-alumnes de l'"Academia Agrícola y Mercantil".
La IMATGE d'aquest mes correspon als alumnes i professors d'un curs de mitjans dels anys 50.

La caLa i Sera.

Novè Aniversari

Josep-Maria Sala i Trepàt

Morí a París el dia 9 d'octubre de 1985,
a l'edat de 43 anys.

L'esposa, mare, germans, família i amics
no l'oblidaran.

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Espurnes

La plaça del Mercat

Superats els esdeveniments luctuosos que em tingueren allunyada del poble durant uns mesos, vaig retornar a la llar impulsada per la nostàlgia del retrobament amb el que és quotidià.

Per evadir-me de sentiments i sensacions doloroses que van sorgint de tant en tant, l'única teràpia a l'abast de la mà, era fugir de la llar amb qualsevol pretext.

Aquesta mena de safari en solitari em féu redescobrir el nou Agramunt que es va desenvolupant a l'entorn del poble com una anella urbanística que m'ha deixat sorpresa i encantada.

També dintre del casc urbà s'han produït canvis. Algun espectacular, gairebé insòlit als ulls profans.

Havia sentit parlar de la remodelació de la plaça del Mercat amb opinions diverses.

A mi em pessigollejava la curiositat per copsar "in situ" què hi havia de cert en totes aquestes contradictòries opinions i al mateix temps descobrir quina seria la reacció d'una persona tremendament vinculada al "pueblo llano", però que, com la majoria amb coneixements nuls sobre art i arquitectura. Era la intuïció de la ignorància enfront del concepte cultural i artístic.

La primera impressió va ésser de sorpresa i estupor. De cop em vaig sentir transportada a una altra galàxia o a un món futurista de formes abstractes i poc acollidores.

Veritablement no era el que jo havia imaginat. Les places dels pobles sempre havien estat anodines i vulgars. Complien la seva funció urbanística sense pretensions ni escarafalls i harmonitzaven amb el conjunt rural que les envoltava.

Ara s'imposen els dissenys avantguardistes i atrevits amb formes estranyes que segurament responen a un objectiu o tenen alguna significació, però que escapen al meu enteniment segurament per manca de sensibilitat artística.

Sincerament, ara com ara em seria tremendament difícil opinar amb objectivitat. Em manca coneixements. És com un menjar exòtic al qual el paladar no hi està acostumat i que necessita temps per assaborir-lo degudament.

No em puc sostreure a la temptació de dedicar un cant de nostàlgia a les oliveres, transplantades del seu lloc original de camp obert i horitzó infinit, a l'espai reclus d'un recinte urbà sempre inòspit i indiferent a la natura.

TERESA

Quart Aniversari de
Fernando Ros i Lluelles

Els qui no l'obliden:
La seva mare, germana, tieta
i família us demanen
un record en l'oració.

Agramunt, 15 d'octubre 1994

Partits polítics

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

UNA BASSA D'OLI

Amics,

Ens havíem proposat últimament fer una oposició més suau, seguint els consells d'una minoria, malgrat que a la vegada estàvem criticats pels que estan plenament d'acord amb la nostra manera d'actuar... però veient que se'ns ha interpretat malament i si per un moment algú creu que estem afluixant, doncs no és així, ja que podem dir que seguim i seguirem fent oposició!, dret adquirit per la democràcia i bo per a ella mateixa, donant una pluralitat en l'opinió, ja que en un govern que no actui l'oposició no és democràcia, essent lamentable a la vegada ja que a la nostra vila l'opinió i actitud de l'oposició no val per a res, essent doncs, tots víctimes de l'absolutisme de la majoria absoluta, possiblement centrada en un monopoder.

En l'escrit del passat mes d'agost dèiem que continuaríem parlant de la passarel·la. Doncs després del temps que la tenim instal·lada entre nosaltres, hem d'admetre que ha estat una mala inversió... ni agrada (es pot constatar escoltant i preguntant) i parlem, és clar, de la majoria; ni és útil (cal veure el percentatge de

gent que passa pel pont) i per tant segueix i persisteix el risc pels vianants.

Les pedres del pont segueixen on no han d'estar... i les del riu tampoc no s'han col·locat. Esperarem que, com ens han dit, la Junta de Sanejament doni per acabada l'obra per veure si es reposen.

Un altre fet s'ha produït aquests dies del qual volem acusar públicament l'equip de govern: Us volem assabentar a tots els que heu rebut algun comunicat del centre de Gestió Cadastral de Lleida fent inspeccions, que la iniciativa ha correspost al nostre Ajuntament i solament a ells, en donar puntual informació de les obres, millores fetes i així actualitzar degudament les valoracions cadastrals, en un afany desmesurat de recaptar més i més, malgrat sigui esprement les butxaques dels convilatans. Molt ens temem, però, que en aquest cas, com va succeir en el tema de les plusvàlues, es facin descarades excepcions, perquè ni llavors ¿ni ara? (si es donen aquestes excepcions) no es pot tractar d'errors administratius, com saben perfectament el nostre batlle i el Sr. Secretari.

Siau, amics.

Notícies de l'Esquerra

Benvolguts lectors,

Degut a l'enrenou ocasionat arran de la notícia apareguda al diari *El Segre* el passat dia 29 de setembre, sobre l'apropiació, per part d'una empresa agramuntina, d'uns terrenys de propietat municipal, creiem convenient d'informar l'opinió pública per tal de que tothom pugui fer una valoració adequada dels fets, enfront de la gran quantitat i diversitat de rumors que circulen aquests dies per la nostra Vila.

Segons consta documentalment, el dia 10 de desembre de 1958 es signava un contracte mitjançant el qual l'Ajuntament d'Agramunt feia cessió d'uns terrenys municipals (al marge dret del riu Sió, després del Pont Vell) a l'empresa *Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca S.A.* perquè aquesta pogués fer una ampliació de la seva indústria. Aquesta cessió es feia per un període de 50 anys, al final dels quals l'empresa venia obligada a retornar aquests terrenys a l'Ajuntament d'Agramunt amb les edificacions existents incloses.

Segons hem pogut observar a les notes extretes recentment del Registre de la Propietat de Balaguer, l'esmentada empresa va iniciar a partir de l'any 1964 tot un seguit de tràmits per tal d'apropiar-se de la titularitat d'aquests terrenys i inscrivir-los a nom seu, la qual cosa està perfectament consolidada, almenys fins al moment d'escriure aquest article.

L'Ajuntament d'Agramunt, o almenys el seu Alcalde el Sr. Josep Huguet, coneixedor de totes aquestes irregularitats, va encarregar al despatx de l'advocat Simeó Miquel un estudi sobre

la situació jurídica del moment de l'esmentat terreny, el qual fou lliurat a l'Ajuntament segons el registre d'entrada N. 562 el 21 de març de 1990 en el qual, a les conclusions finals, ja s'aconsella aleshores que l'Ajuntament d'Agramunt dugui a terme les accions legals oportunes perquè es declari la propietat pública del solar i s'anul·lin les inscripcions registrals que acrediten la propietat a *Industrias Madero Metalúrgicas Ros Roca S.A.* D'aleshores ençà han passat quatre anys i mig sense que des de l'Ajuntament es prengués cap mesura per solucionar aquest afer, i s'ha hagut d'esperar que l'assumpte fos de domini públic per prendre alguna decisió al respecte, la qual cosa no s'ha fet fins el 28 o 29 de setembre d'enguany.

És per tot això que en el passat ple del mes de setembre ja vam instar l'equip de govern municipal a prendre les mesures legals oportunes per recuperar la titularitat de la propietat, alhora que sol·licitàvem la dimissió de l'Alcalde Sr. Josep Huguet per no haver assumit la responsabilitat del seu càrrec en el moment en què havia de fer-ho, posant en perill una part important del patrimoni de tots els agramuntins.

Nota: En el moment d'escriure aquestes ratlles desconeixem l'estat de les gestions que s'estan duent a terme, però en qualsevol cas nosaltres desitgem que es faci justícia i que el seu compliment no perjudiqui de rebot a terceres persones innocents, que res no tenen a veure amb el conflicte.

Secció Local d'Esquerra Republicana de Catalunya

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 6-9-94

ARRANJAMENT ESCOLES DE MONTCLAR

S'acordà d'encarregar als serveis tècnics Municipals, una memòria valorada de les obres d'arranjament de les escoles de Montclar.

ADHESIÓ AL PACTE SOCIAL PER LA SEGURETAT VIÀRIA

S'acordà adherir-se al pacte social per la seguretat viària, signat el passat 26 d'abril de 1994 al Senat per les administracions Central, Autonòmica i Local, i els representants en el Consell Superior de Trànsit de les organitzacions professionals, econòmiques i socials que tenen responsabilitat en matèria de seguretat viària.

MONOGRÀFIC FRANCESC MACIÀ

El Col·lectiu Cultural Cappont de Lleida, ha editat un monogràfic del MH Sr. Francesc Macià i Llussà, amb motiu del 60 aniversari de la seva mort. S'acordà de sol·licitar a dit col·lectiu, l'exposició a Agramunt d'aquest monogràfic.

CURS MONOGRÀFIC D'INFORMACIÓ EN MATÈRIA DE MEDI AMBIENT

Atès que l'Institut català de la Dona organitza un Curs Monogràfic d'informació en matèria de medi ambient, s'acordà de sol·licitar al Consell Comarcal de l'Urgell, que l'Institut Català de la Dona organitzi un Curs Monogràfic d'informació en matèria de medi ambient, els propers dies 14, 15 i 16 de novembre de 1994, de les 16'30 h. a les 18'30 h.

FESTES LOCALS 1995

S'acordà de fixar els dos dies de Festa Local per a 1995, pels nuclis de població que s'indiquen així com les dates següents:

Agramunt	1 i 4 de setembre
Almenara Alta	5 d'agost i 1 de setembre
Donzell	16 i 23 d'agost
Mafet	1 de setembre i 7 d'octubre
Monclar	24 i 25 de juliol
Les Puelles	4 d'agost i 1 de setembre

FESTA MAJOR NUCLIS AGREGATS

S'acordà de concedir un ajut de 150.000 PTA a cadascun dels cinc nuclis agregats, per tal de fer front a les despeses d'organització de les seves respectives Festes Majors.

SUBVENCIÓ A LA CORAL D'AVUI

Atesa la petició efectuada per La Coral d'Avui, d'ajut econòmic per a intercanvi de la Coral d'Avui i el Cor SVITTOCH de Kiev, s'acordà de concedir una subvenció de 125.000 PTA a La Coral d'Avui, les quals seran a càrrec del vigent pressupost de 1994.

Comissió de Govern 20-9-94

CASAL AGRAMUNTÍ

Es donà compte de l'Institut d'Estudis Ilerdencs de l'Excm. Diputació de Lleida, pel qual s'informa que la Junta rectora ha concedit una subvenció de 2.000.000 PTA, per l'arranjament del Casal Agramuntí 2a. fase, inclosa dins el Conveni d'Equipaments Culturals 1994, signat entre la Generalitat de Catalunya i la Fundació Pública IEL.

PATRIMONI MUNICIPAL

Es dona compte d'un edicte referent a la inscripció d'un excés de cubada a favor de la Sra. Inés Mora i Vicens, de 14 H. 62 a. i 84 c., a la partida Mancorells o Serra del terme d'Agramunt, la qual inscripció ha estat practida en virtut del que s'estableix a l'article 205 de la Llei Hipotecària. Considerant que l'esmentat excés de cubada s'efectua en perjudici d'una finca propietat de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, degudament inscrita al Registre de la Propietat de Balaguer, s'acordà de comunicar al dit registre de la propietat que no procedeixi a la immatriculació de l'excés de cubada esmentat i d'iniciar les accions necessàries en defensa dels drets municipals.

COL-LABORACIÓ AJUNTAMENT-ASSOCIACIÓ D'AMICS DELS ESCOLTES D'AGRAMUNT

Atès que l'Associació d'Amics dels Escoltes d'Agramunt ha sol·licitat la col·laboració de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, per afrontar el cost de la inversió que ha de suposar l'Edifici Social per a Activitats Juvenils promoguts per aquesta entitat i entenent que aquesta activitat prevista s'inclou dins el caire tradicional de col·laboració d'aquest Ajuntament amb les entitats culturals i recreatives sense ànim de lucre, s'acordà assumir en concepte de col·laboració amb l'esmentada entitat, les despeses de redacció del projecte i direcció de les obres de l'edifici social per a activitats juvenils.

PETICIÓ ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL" D'AGRAMUNT

Es donà compte de l'escrit tramès pel Sr. President de l'escola de Futbol "Gerard Gatell" d'Agramunt, en el qual s'hi adjunta el Pressupost d'aquesta Entitat per a la temporada 1994-95, estimant-se una previsió deficitària per import de 424.000 PTA. Dita entitat ha sol·licitat ajut econòmic a l'Ajuntament d'Agramunt a fi d'absorbir el dèficit previst, en la quantitat que sigui possible, s'acordà col·laborar econòmicament amb l'Escola de Futbol "Gerard Gatell", assignant en concepte de subvenció una quantitat inicial idèntica a l'aportada en la temporada 93/94 (250.000 PTA).

ESPAI GUINOVRT

S'acordà d'aprovar la despesa de vigilància de l'Espai Guinovart, del 25 de juliol a l'11 de setembre de 1994, que ascendeix a la quantitat de 202.800 PTA, que seran a càrrec del vigent pressupost de 1994.

P.U.O.S.C. 1993, PROGRAMA ESPECÍFIC D'AJUT ECONÒMIC ALS MUNICIPIS AMB NUCLIS AGREGATS:
Instal·lació d'enllumenat públic a Donzell. Modificació d'enllumenat públic a les Puelles.

Fossa Sèptica d'Almenara. Arranjament Plaça Major de Montclar.

Atès que en el Programa específic d'ajut econòmic als municipis agregats integrat en el PUOSC 1993, el qual programa ha estat aprovat per Decret de la Generalitat de Catalunya núm 192/1994 de 26 de juliol, hi figuren incloses les obres anteriorment titulades i que aquesta Corporació té reglamentàriament garantida la disponibilitat de les obres, conforme determinen les bases d'execució del Pla. Atesa la normativa vigent en matèria de Plans d'Obres i Serveis i contractació administrativa per qual s'aproven els models tipus de documentació a utilitzar en la gestió del Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, 1993, s'acordà, autoritzar amb càrrec al Pressupost Municipal de 1994 la despesa i contractació de les següents obres:

Instal·lació d'enllumenat públic a Donzell

Pressupost de l'obra	5.073.100 - PTA
Subvenció programa específic ..	2.536.550 - 50 %
Fons propis	1.775.585 - 35 %
Aportació beneficiaris	760.965 - 15 %

Modificació d'enllumenat públic a les Puelles

Pressupost de l'obra	2.140.663 - PTA
Subvenció programa específic ..	1.070.331 - 50 %
Fons propis	695.716 - 32'5 %
Aportació beneficiaris	374.616 - 17'5 %

Fossa sèptica d'Almenara

Pressupost de l'obra	1.578.573 - PTA
Subvenció programa específic ..	789.286 - 50 %
Fons propis	577.758 - 36'6 %
Aportació beneficiaris	211.529 - 13'4 %

Arranjament Plaça Major Monclar

Pressupost de l'obra	1.156.047 - PTA
Subvenció programa específic ..	578.023 - 50 %
Fons propis	298.260 - 25'8 %
Altres aportacions	279.764 - 24'2 %

PROJECTE D'OBRES "IL·LUMINACIÓ TRAVESSIA URBANA C-240" Contractació avançada.

La subcomissió Territorial de Cooperació Local a Lleida,

en sessió celebrada el dia 11 de juliol de 1994, va informar favorablement la proposta inicial dels programes del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya corresponents a l'any 1995, en la qual proposta hi figura inclòs l'Excm. Ajuntament d'Agramunt amb l'actuació "Il·luminació de la travessia Urbana C-240, assignant-se una subvenció amb càrrec al PUOSC 1995 per import de 3.000.000 de PTA.

Considerant la urgència de la seva execució s'acordà d'aprovar la contractació avançada de l'obra dita i acceptar les ajudes que s'inclouen en el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya any 1995, pel finançament de l'actuació.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Joan Cama i Simó, construcció d'una vivenda unifamiliar. C. del Molí Vell.

Ramon Escasany i Riba, per fer l'estructura d'una casa. Ctra. de Cervera.

Domènec Llop i Solà, construcció d'una vivenda unifamiliar entre mitgeres. Pça. del Mercat.

Mireia Corrales i Gomà, connexió d'aigua potable. Ctra. de Cervera.

Montserrat Corrales i Gomà, connexió d'aigua potable. Ctra. de Cervera.

Ramona Carrera i Lluelles, per enrajolar habitació. C. del Canal.

Comunitat de Veïns Trav. N. S. dels Socors, connexió d'aigua potable. Ctra. de Cervera.

Josep Maria Ribó i Bonet, per acondicionar el jardí de la casa. Ctra. de Cervera.

Joan Marsol i Cinca, per fer cuina, bany i enrajolar. C. dels Asgous.

Joan Romeu i Guàrdia, construcció d'un cobert sense parets de tanca. Polígon 4, parcel·la, 34.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Elvira Cifuentes Salas i Elena Sàiz Cifuentes, nínxols núms. 21 i 22 de la Galeria de Sant Pere.

Manuel Martín Neira i Montserrat Barberà Boix, nínxol núm. 23. Galeria de St. Pere.

Soledat Farràs i Pedrós, nínxol núm. 24. Galeria de St. Pere.

Ramon Clotet i Joval, nínxol núm. 25. Galeria de St. Pere.

Ramon Sera i Castellà, nínxols núms. 26 i 27. Galeria de St. Pere.

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

Martí de Pores i Traucador de Ketí

per Guillem Viladot

Aquest que ara passa, Urc, és en Martí de Pores i Traucador de Ketí que durant molts anys va ser batlle de Tancalaporta. El mèrit de tanta permanència en el poder es va deure a una colla de circumstàncies, una de les quals consistia a pesar els seus convilatans amb productes del camp. La balança s'instal·lava enmig de la plaça. Tenia un aspecte com la que en Josep Guinovart ha col·locat davant del seu espai. En un dels platets hi pujava una persona i l'altra s'emplenava fins que s'aconseguia l'equilibri. Com que el poble no era gaire gran, cada vegada no es pesaven més de deu o quinze persones perquè, a més, havien de ser majors de cinquanta anys. No tothom era pesat amb el mateix producte, sinó que unes ho eren amb blat, altres amb ordi, altres amb civada i altres amb flors. Els cereals eren per als homes i les flors per a les dones. Per als primers no hi havia problema, sobretot si la collita era bona. En canvi, pel que fa a les dones la cosa era més complicada perquè s'havien de recollir grans quantitats de flors. Un any que no va ploure, i que per tant les flors van escassejar, la pesada es va resoldre amb flors artificials. La solució, però, no va ser del gust de ningú, i es va haver de recórrer a un altre subterfugi: criar flors. El remei tampoc no va ser gaire beneficiós perquè les flors pesaven poc. Aleshores s'obté per posar al plat de la balança les flors amb els testos. Tothom considerà que això no era correcte perquè la presència floral era mínima. Com que s'originà una petita protesta, en Martí de Pores, en

veure que perillava la seva reelecció a l'alcaldia, optà per tirar al dret, és a dir, buscar una solució que servís igual per als homes que per a les dones. Els sistema consistí a pesar la gent amb olor, amb perfum. Els consellers del consistori municipal van dir que les flaires no pesen res i que, per tant, el sistema era inviable. En Martí de Pores, però, no es rendí i presentà la solució en un plenari: s'injectarà el perfum a pressió damunt el plat de la balança. Així es féu, i el resultat va ser que totes les dones quedaren impregnades d'olor, una olor que, sigui dit, envai tot el poble, el terme, la comarca i la nació. Un any, però, les coses van anar de mal borràs. Es veu que algú manipulà el gas perfumat innocu per un gas perfumat soporífer que deixà el poble del tot adormit. L'efecte durà molt de temps. Quan la gent despertà se sentia molt cansada i molt enfadada, i la primera acció va ser destituir d'alcalde en Martí de Pores. Aquest, però, es resistí, i en defensa pròpia al·legà que ell també havia estat víctima de l'acció del gas i que, per tant, no podia ser tractat com el causant de l'estrall. La gent va entendre la raó i el confirmà en el càrrec. La balança de la plaça, però, va desaparèixer i en el seu lloc va néixer una font que per comptes d'aigua treia rajos de llum de tots els colors. Un vespre, en Martí de Pores, es col·locà al bell mig de la font i, al cap d'uns breus instants, es convertí en un Arc de Sant Martí. Ara, cada estiu, quan un cop passada la pluja surt al cel aquest arc, la gent de Tancalaporta aplaudeix.